

Front marítim

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Front marítim (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Front marítim.

Coordenades:

Latitud: 41.56784
Longitud: 2.52808
UTM Est (X): 460653
UTM Nord (Y): 4601903

Classificació

Número de fitxa 08032 - 74
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Sobretot a l'estiu la feina de neteja és constant.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes d'Estrac. Plaça de la Vila, s/n (08393 Caldes d'Estrac)

Fitxes associades:

[Hotel Colón](#)

[Conjunt del Passeig dels Anglesos](#)

Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens
Data de registre de la fitxa: dg., 01/01/2006 - 01:00

Descripció

L'abrigall de pedra de la Punta de l'Hotel Colón separa la platja de Caldes d'Estrac en dos: direcció Barcelona hi ha la platja dels Tres Micos, mentre que direcció França hi ha la platja de La Riera. En conjunt, les platges de Caldes fan 60 metres d'amplada i 0,7 quilòmetres d'extensió, són de sorra fina d'origen natural, formades per la deposició de sediments que durant milers d'anys han portat les rieres. L'abrigall de l'Hotel Colón, hereu dels espigons que fins a la segona meitat del segle XX hi havia distribuïts per tot el litoral caldenc, està format per una muralla de pedres de grans dimensions en forma d'ela. L'objectiu d'aquest espigó és fer front al temporal de xaloc. A recés d'aquest espigó, com a testimoni mut d'altres èpoques, podem veure un grapat de velles barques de fusta que donen nom a la Plaça de les Barques. Des de l'abrigall i en direcció Barcelona, la platja de Caldes rep el nom de Platja dels Tres Micos. Aquesta curiosa denominació li prové d'un conegut bar (ja desaparegut) que hi havia allà mateix. El local lluïa a la seva façana un rètol amb la imatge de tres micos, un dels quals es tapava la boca, l'altre es tapava les orelles i el tercer es tapava els ulls. És evident que foren els estiuejants qui popularitzaren la denominació de platja dels Tres Micos. La platja disposa de torre de vigilància de la Creu Roja, dutxes, passarel·les i bancs de fusta, i el proper Passeig dels Anglesos, amb arbrat i locals per a prendre alguna cosa mentre es gaudeix del sol i les excel·lents vistes. Situats de nou a l'abrigall, però ara movent-nos en direcció França hi ha la Platja de La Riera. Evidentment el nom li és atorgat per la canalització de La Riera que arriba a la mar uns pocs metres més enllà. Aquest sector de platja no disposa de tants mitjans com l'anterior, però també gaudeix d'un passeig, en aquest cas el del Mar.

Observacions:

Les platges de Caldes han obtingut durant nou anys seguits el Diploma de Qualitat de la Generalitat de Catalunya. Entre d'altres actuacions, la sorra es gravella fins a 30 centímetres. A més, s'aplica el Pla d'Higiene i Seguretat de la Diputació de Barcelona, i es dota la Creu Roja dels mitjans necessaris per a realitzar tasques de vigilància. A pocs metres de la platja dels Tres Micos, entre la Riera del Gorg i l'estació de tren, es va habilitar fa pocs anys una esplanada de 4.000 metres quadrats com a aparcament. A l'estiu, bona part dels usuaris de la platja caldenca utilitzen aquest espai per a deixar-hi el seu vehicle mentre es banyen. L'aparcament té entrada i sortida i va directe a la carretera N-II, sense necessitat d'entrar al nucli urbà de Caldes d'Estrac.

Història

La vinculació dels caldens amb la mar és llarga i prolífica. Alguns exemples: l'aparició del ferrocarril a partir de 1856 va produir el desenvolupament del sector pesquer a la població, ja que es podia traslladar el peix amb rapidesa a la ciutat de Barcelona; la construcció dels Banys Colón el 1881 com a dinamitzador, sobretot social, de tot el litoral caldenc; l'any 1892 Frederic Nicolau fundà "Salvamiento de Náufragos", i és a Caldes on s'utilitza per primer cop el llança-caps, aparell usat per llançar un cap de corda a persones o embarcacions en perill; al llarg del segle XIX Salvador Busquets i el seu fill, mestres d'aixa, construïren més d'un centenar de buc, i foren varis els caldens que estudiaren a l'escola de pilots d'Arenys; el 1911 un fort temporal assolà la costa del Maresme; el 1923 va morir a la seva casa del Passeig dels Anglesos, núm. 12, el capità Manuel Deschamps, heroi de la guerra de Cuba; la construcció del proper port d'Arenys afectà la platja de Caldes ja que escapçà el corrent de llevant que li proporcionava sorra; el 1943 es repeteixen els forts temporals; a partir de la postguerra, les platges de Caldes s'aniran omplint de banyistes d'arreu; a principis dels cinquanta es construeixen els espigons i l'escullera que corria per la vora del Passeig, passant d'una platja contínua de gran amplària a una altra compartimentada entre espigons, d'amplària menor i amb poca sorra; el 1988 es crea el gegantó Nano, com a homenatge a la gent de la mar de Caldes, inspirat en el

pescador Joan Baptista Arnó; el Pla de Regeneració que va dur a terme el MOPTMA, entre els estius de 1993 i 1994, suprimí els espigons i retornà la sorra perduda a mitjan segle.

Bibliografia

AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac. BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. MARZAL, J. (1999). Caldes d'Estrac. Vila d'aigua calenta i aigua salada. Breu història il·lustrada. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac.

